

Hoofdstuk 141

Lieve kleinkinderen,

En dit is dan het laatste hoofdstuk van deze kinderbijbel. Nu niet meer een verhaal uit de bijbel, maar ik ga het slotwoord vertalen van Ulbe van Houten, die de kinderbijbel 'De Hillige Histoarje' geschreven heeft.

Ulbe van Houten was leraar aan de Mulo in Sint Annaparochie, in Friesland.

Blij ben ik dat Gijs Verbaan uit Oldebroek alle hoofdstukken, die ik vertaald / naverteld heb, wilde lezen, corrigeren en waar nodig aangevuld heeft.

Bedankt Gijs.

Lieve kleinkinderen, speciaal voor jullie heb ik, jullie pake Eelke, deze kinderbijbel uit de Friese taal in het Nederlands vertaald.

Waarom?

Nu, ik wilde jullie vertellen van Jezus, de Zoon van God, die ruim tweeduizend jaar geleden hier op deze wereld gewoond heeft. Hij vertelde de mensen over God, zijn Vader.

Veel mensen toen en nu nog zeggen: 'God? Wie is God? Over wie heb je het eigenlijk?'

Jezus antwoord was en is ook vandaag: 'Kijk goed naar Mij, dan kunnen jullie zien wie God is, want God, mijn Vader en Ik, zijn Eén.'

Jezus heeft ons mensen geleerd dat al het leven op deze wereld van God afkomstig is. Ja, God heeft ons allemaal het leven gegeven.

*En lieve kleinkinderen, als je dan het verhaal van God en van Zijn Zoon Jezus hoort, dan kun je dat als mens bijna niet geloven. Dat konden de meeste mensen vroeger niet en nu nog niet. Die Romeinse bestuurder Festus (bijbelverhaal nr. 136) zei vroeger al tegen Paulus, toen hij hem van Jezus opstandig uit de dood vertelde: **'Paulus, jij bent gek geworden!'***

De vrome Joden in Jeruzalem en ook in Rome vonden dit verhaal van een God, die zijn Zoon aan het kruis dood had laten gaan, bespottelijk. Niet waar!

Jezus beloofde tijdens zijn leven dat Hij de Heilige Geest, de Trooster naar de mensen zou sturen. Dat gebeurde op het Pinksterfeest, hebben jullie in hoofdstuk 103 kunnen lezen.

In het evangelisatieblad 'Elisabeth', in het nummer 10/11 (15 mei 2020) staat een artikel van dominee Gerrit Vreugdenhil, waarin hij over de Heilige Geest het volgende schrijft: 'In Johannes 14 tot en met 16 zegt Jezus tegen zijn discipelen dat het beter is dat Hij gaat, want 'dan kan de Helper komen'. God komt als de Heilige Geest in ons en helpt ons om Jezus te volgen.'

Nee, lieve kleinkinderen, niet in eigen kracht (mensenkracht) kunnen wij geloven in God en in Zijn Zoon Jezus en in de Heilige Geest.

We mogen daarom bidden en zeker weten dat de Heilige Geest ons het geloof in Jezus wil geven. Wij allemaal mogen ons aan Jezus toevertrouwen en dan komt het altijd goed. Zeker weten!

Hoofdstuk 141 - TOT BESLUIT - geschreven door Ulbe van Houten

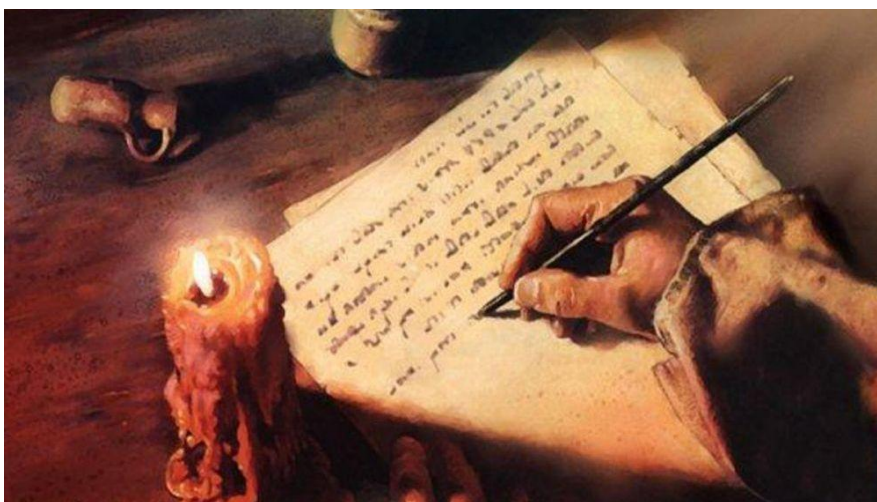
Twee jaar lang woonde Paulus in Rome in het huis dat hij gehuurd had. En hij sprak met iedereen die bij hem op bezoek kwam.

Hij vertelde over Gods nieuwe wereld en hij zijn bezoekers gaf uitleg over de Here Jezus Christus. Dat deed hij in alle vrijheid. Geen Romeins soldaat verbood hem dat.

In de bijbel staat letterlijk dat hij dat deed in alle vrijheid, zonder enige belemmering. Niemand legde hem een strobreed in de weg.

Met deze zinnen eindigde Lucas zijn boek 'De Handelingen van de Apostelen.' Dit zijn niet de laatste zinnen die in de bijbel staan. Na dit boek over 'De Handelingen van de Apostelen', staan er in de bijbel nog veel brieven en ook nog het boek 'De Openbaringen'.

Maar deze zinnen zijn wel het einde van de 'Heilige Geschiedenis', dat wonderbaarlijke verhaal van Gods wegen met Zijn volk Israël en met Zijn kerk. Voor ons gevoel had dat wel iets anders en ook beter gekund. Ook hadden wij zo graag nog iets meer willen weten van Paulus en van de gemeenten, die hij gesticht heeft. Maar Lucas, die zo uitvoerig over de zeereis van Paulus geschreven heeft, doet er nu verder het zwijgen toe.



Lucas zijn boek 'De Handelingen van de Apostelen.'

Sommige geleerden denken dat Lucas dit verhaal direct na die twee jaar gevangenschap in Rome geschreven heeft. In dat geval kon hij niet weten, hoe het verder met Paulus ging.

Anderen denken dat Lucas later een vervolg zou schrijven, maar dat hem dat om de één of andere reden niet gelukt is.

Weer anderen denken dat Lucas alleen maar wilde laten zien, hoe het evangelie van Jezus vanuit Jeruzalem, via Samaria, naar Rome werd gebracht. Dus moest het verhaal wel stoppen met Paulus' aankomst in de stad Rome.

Dit boek 'De Handelingen van de Apostelen' kon nooit beter afgesloten worden dan met deze laatste regel: *'Hij deed dat zonder angst, en niemand probeerde hem tegen te houden.'*

Hoe het ook geweest mag zijn, de bijbel vertelt ons niet meer over het leven van Paulus. Wij mogen alleen maar blij zijn met alles wat Lucas over hem geschreven heeft.

Daar komt nog bij, in deze laatste zinnen staat dat Paulus slechts twee jaar lang gevangen zat in Rome. In die tijd gebeurde het ook wel dat iemand zijn leven lang daar in Rome gevangen zat, om reden dat zijn aanklagers nooit kwamen opdagen. Gevolg: geen rechtszaak en dus ook geen vonnis. Om aan zulke wantoestanden een einde te maken, kwam er een wet waarin stond dat iedereen die zich op de keizer beroepen had, na twee jaar gevangenschap vrijgelaten moest worden, wanneer er geen rechtszaak was geweest.

Het kan dus best zo zijn geweest dat de Sanhedristen in Jeruzalem niet naar Rome zijn gegaan, om reden dat ze bang waren dat bij de keizer hun aanklacht tegen Paulus ongegrond zou worden verklaard. Het rapport van Festus was gunstig voor Paulus en Joden stonden bij de keizer niet in zo'n goed blaadje....

Wij mogen rustig ervan uitgaan dat Paulus aan veel heidenen in Rome het blijde evangelie van Jezus heeft verteld. Wij weten dat er na die twee jaren gevangenschap van Paulus, veel Christenen in Rome waren.

Wanneer wij dan bijna met zekerheid mogen aannemen dat Paulus na die twee jaren vrijgelaten werd, komt de vraag naar voren wat hij nog meer gedaan heeft voor de kerk van Jezus.

Lucas schrijft hierover niets meer. Maar bij een andere schrijver uit die tijd zijn toch wel enkele aanwijzingen te vinden.

In het jaar 96 na Christus schreef bisschop Clemens, de leider van de kerk in Rome, in een brief aan de gemeente in Korinte, *dat de apostel Paulus, nadat hij gerechtigheid had verkondigd aan de hele wereld en zelfs in het uiterste westen, als een martelaar getuigd heeft voor hoge magistraten. Zo is hij dan vrijgemaakt uit deze wereld en heengegaan naar de hemel....*

Deze bisschop Clemens leefde dus niet zo lang na Paulus. In ieder geval moet hij mensen gekend hebben, die Paulus meegemaakt hadden. Mensen, die Paulus nog hadden horen spreken en die wisten dat Paulus gestorven was.

De vraag is nu, wat bedoelde bisschop Clemens met dat ‘uiterste westen’, of zoals hij letterlijk schreef: ‘het einde van het westen’.

Het kan bijna niet anders, of hij bedoelde hier Spanje mee. Dat land was in die tijd het einde van de wereld. En ook in Spanje woonden veel Joden.

En terwijl ik dit schrijf, bedenk ik mij dat Paulus zelf aan de gemeente in Rome geschreven heeft, dat hij van plan was om via hun stad Rome naar Spanje te reizen. Ook al is het niet te bewijzen, maar we kunnen er met vrij grote zekerheid van uitgaan dat de apostel Paulus ook in Spanje van het blijde evangelie van Jezus heeft verteld.

Als het waar is dat Paulus zijn brief aan Titus en zijn tweede brief aan Timoteus geschreven heeft na zijn tweejarig gevangenschap in Rome, dan moet hij daarna ook nog op bezoek zijn geweest bij al zijn oude gemeenten in het oosten.

Evenmin als er zekerheid is over Paulus zijn laatste zendingsreizen, is er ook geen zekerheid over Paulus’ marteldood. Er wordt vrij algemeen aangenomen dat Paulus enkele jaren na zijn vrijlating in Rome opnieuw is gevangengenomen en dat hij tijdens de regering van keizer Nero door het zwaard van de scherprechter gedood is.

De tweede brief aan Timoteus zou dan geschreven zijn, toen hij eenzaam, bijna door iedereen verlaten in de gevangenis in Rome op zijn vonnis wachtte....



Paulus in de gevangenis

Wij kunnen dus nooit met zekerheid zeggen hoe alles precies is gegaan. Maar de woorden die bisschop Clemens geschreven heeft wijzen wel de kant uit van een wrede dood!

Maar wij mogen ervan uitgaan dat Paulus, als hij onder beulshanden gestorven is, ook dit laatste offer, zijn leven met blijdschap gebracht heeft. Niemand die de verhalen van Lucas en de brieven van Paulus gelezen heeft zal daaraan twifelen. Het maakt ook niets uit dat wij precies weten hoe hij gestorven is en wat zijn laatste woorden zijn geweest of waar hij precies begraven ligt.

Want het gaat in de bijbel niet in de eerste plaats om mensen, zelfs niet om een mens zoals Paulus is geweest, *maar het gaat om het WERK dat zij door Gods' genade op deze wereld hebben mogen doen.*

De apostel zelf is er al lang niet meer en van de gemeenten die hij gesticht heeft zijn de meesten verdwenen. Maar de Kerk van Christus, waaraan Paulus mee mocht bouwen, die blijft tot het einde der tijden.

Altijd weer heeft de satan geprobeerd om het werk van Jezus kapot te maken. Door de eeuwen heen hebben de machthebbers van deze wereld de Kerk vervolgd. Steeds weer hebben valse profeten de mensen in verleiding gebracht. *Maar Jezus heeft zijn Kerk bewaard tot op de dag van vandaag.*

Niet dat er in de Kerken geen verkeerde dingen gebeuren. Ook bij christenmensen komt ontrouw, ongeloof en twijfel voor. Hoe vaak is er geen haat en nijd waar liefde en trouw aanwezig moesten zijn. Die ene Kerk van Jezus is wel in meer dan honderd verschillende kerken uiteengevallen. Maar nog steeds is daar de Kerk van Jezus, een teken te midden van alle volken op deze aarde, die niets van Jezus willen weten.

Nog altijd bewaart de Kerk van Jezus in al haar zwakheid en gebreken **het Woord van God en verkondigt zij het evangelie van Jezus Christus.** En zo zal het blijven gaan tot de laatste dag van deze wereld.

En dan, wanneer Jezus terugkomt op deze aarde zoals hij beloofd heeft aan zijn twaalf discipelen, dan zal ook de Kerk worden zoals zij moet zijn: *zijn reine en zuivere bruid.* Dan zal zij niet meer klein zijn en niet meer veracht. Niet meer vol met verkeerde zaken, zoals jaloezie en hebzucht, moord en doodslag. En alle mensen die Jezus liefhebben en in Hem geloven zullen ingaan in het eeuwige leven. *En daar zal geen zonde meer zijn en geen oorlog en God zal alle tranen van hun ogen afwissen.*

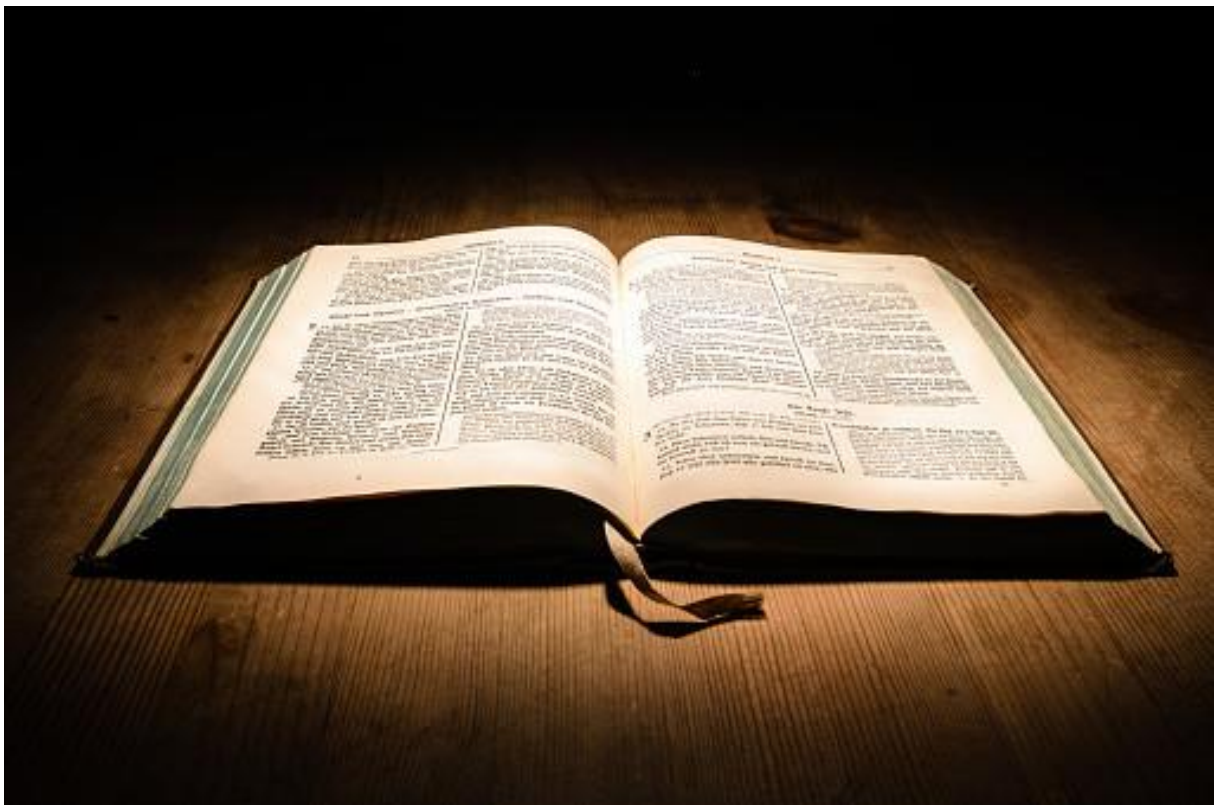
Geen mens op de hele wereld weet wanneer dat zal gaan gebeuren. Maar iedereen die gelooft moet daar naar uitzien en erom bidden. Dat hebben Paulus en de andere apostelen ook gedaan.

Zij waren gewone mensen, zwak en zondig zoals wij allemaal. Maar zij hadden uit Jezus' eigen mond gehoord dat Hij zal terugkomen op de wolken en daar twijfelden zij niet aan.

Wij zelf hebben Jezus niet gehoord. Wij hebben niet aan zijn voeten zitten luisteren. Wij hebben niet met Hem door de dorpen en steden van Israël gelopen.

Maar gelukkig, wij mogen hopen en hoeven niet te twijfelen, want wij hebben zijn woord: de BIJBEL, het heilig WOORD van God.

EINDE



de BIJBEL, het heilig WOORD van God.